

แหล่งเรียนรู้คุณธรรม

พระคุณของแม่

ดร.โสภิต วนิชย์ถนอม
นิติกร ศจ.สระแก้ว
ปรึกษากฎหมายสำนักงาน
สภ.จ.จังหวัดสระแก้ว

วันแม่แห่งชาติเป็นวันที่ลูกต้องระลึกใน “พระคุณของแม่” เพราะบิดามารดานั้น เป็นผู้ให้กำเนิดแก่บุตร ให้การอบรมบ่มนิสัย ปกป้องคุ้มครองภัย ดูแลเอาใจใส่ไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย เป็นครูอาจารย์คนแรกของลูก เป็นเทวดาค้ำครองลูก เป็นพรหมของลูก

พระคุณของแม่ยิ่งใหญ่กว่าฟ้าหนีกว่าแผ่นดิน ลูกเติบโตใหญ่ได้ด้วยน้ำนมแม่ “แม่” นี้ มีบุญคุณอันใหญ่หลวง ที่เฝ้าหวง ห่วงลูกแต่หลังเมื่อยังนอนเปล แม่เราเฝ้าไอ้ละเห่ กล่อมลูกน้อยนอนเปลไม่ห่างหันเห ไปจนไกล แต่เล็กจนโตไอ้แม่ถนอม แม่ฝ่ายผอมย่อมเกิดจากรักลูกปักดวงใจ เติบโตไอ้เล็กจนใหญ่ นี่แหละหนาอะไร มิใช่ใดหนาเพราะค่าน้ำนม ครวญคิดพินิจให้ดี ค่าน้ำนมแม่นี้จะมีอะไรเหมาะสม โอ้อว่าแม่จำ ลูกคิดถึงค่าน้ำนม เลือดในอกผสม กลั่นเป็นน้ำนมให้ลูกดื่มกิน” ลูกทุกคนควรระลึกสำนึกในค่าน้ำนมของแม่ ต้องรักแม่ คิดถึงแม่ และรับรู้ความรักของแม่ที่มีต่อลูกความรักและความผูกพันระหว่างแม่ลูกเป็นอมตะไม่มีสิ่งใดเปรียบได้ ดังที่สุนทรภู่กล่าวไว้ในเรื่องขุนช้างขุนแผน “แม่รักลูก ลูกก็รู้ อยู่ว่ารัก ใครอื่นสัก หมิ่นแสน ไม่แมนเหมือน จะกินนอน วอนว่า เมตตาเตือน จะจากเรือน ร้างแม่ ก็แต่กาย” การตอบแทนความรักของแม่ที่ควรมอบให้แม่ก็คือความกตัญญูทเวทิต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลี้ยงดูบิดามารดา นับเป็นมงคลอันสูงสุด ดังที่สุนทรภู่กล่าวไว้ในเรื่องสิงห์ไกรภพ “พระชนก ชนนี้ เป็นที่ยิ่ง ไม่ควรทิ้งทอดพระคุณให้สูญหาย ถึงลูกเมีย เสียไปแมนไม่ตาย ก็หางายดอกพีเห็นไม่เป็นไร พระบิดามารดานั้นหายาก กำจัดจากแล้ว ไม่มีที่จะอาศัย” และพิพิธธรรมสุนทรก็กล่าวถึงพระคุณของพ่อแม่ไว้เช่นกันว่า “พ่อแม่เป็นพรหม จตุรพักตร์ พิทักษ์ลูก ท่านสอนผิด สอนถูก เป็นครูใหญ่ เป็นอรหันต์ ทองคำ ผ่องอำไพ เป็นผู้ให้ ให้ให้ ใครมิปาน”^๑ พระคุณของแม่จึงยิ่งใหญ่ไม่มีใครเปรียบได้

ดังจะเห็นได้ว่า การที่ทางราชการได้ประกาศกำหนดให้วันที่ ๑๒ สิงหาคมของทุกปี เป็น “วันแม่แห่งชาติ” ย่อมก่อให้เกิดวันอันเป็นที่ระลึกที่สำคัญยิ่งของไทยเราวันหนึ่งและกำหนดให้ถือว่า “ดอกมะลิ” สีขาวบริสุทธิ์ เป็นสัญลักษณ์แห่งความดีงามของแม่ผู้ให้กำเนิดแก่ตัวเรา ทุกคนพึงควรตอบแทนบุญคุณของแม่ด้วยความกตัญญูทเวทิต์

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสระแก้ว
กลุ่มงานวินัยและนิติการ ๐๓๗๕๕๐๒๔๕

^๑ พิพิธธรรมสุนทร . (๒๕๔๔). พรหมจตุรพักตร์พิทักษ์ลูก. ใน พระคุณพ่อ. (หน้า ๖๓). กรุงเทพมหานคร : เลียงเชียง.